

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 14Pc/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202749
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Janíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5319202749.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca sudkyňou Mgr. Lenkou Janíkovou v právnej veci navrhovateľky - manželky: S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Strapáč, PhD., s. r. o., so sídlom Ul. 17. novembra 3215, 022 01 Čadca, IČO: 50 473 522, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (ďalej len manžel): Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom JG., právne zastúpený HADBÁBNY & spol., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Prielohy 1012/1C, 010 07, Žilina, IČO: 47 249 722, o manželské výživné, takto

rozhodol:

I. Manžel je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky sumou 200 € mesačne, počnúc dňom 15. 10. 2019, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

II. Dlžné výživné za obdobie od 15. 10. 2019 do 30. 06. 2020 v sume 1709,68 € sa povoľuje manželovi splácať v splátkach po 150 € mesačne, splatných spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľky tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého nedoplatku.

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 15.10.2019 domáhala uloženia povinnosti manželovi platiť manželské výživné vo výške 200 € a náhrady trov konania.

2. V návrhu uviedla, že problémy v manželstve začali vznikáť od roku 2014, keď začali spoločne podnikáť. V podnikaní sa im nie vždy darilo a práve nervozita a napätie z podnikania sa prenášali do ich manželstva. Manžel začal byť viac konfliktnejší a viac sa začali hádať. O to horšia bola situácia, keď bol manžel opitý, vtedy býval ešte agresívnejší. Mala depresie, ktoré boli spôsobené dlhmi z podnikania ako aj z hádok, ktoré manžel vyvolával. Neraz tieto hádky prešli do fyzického útoku na jej osobu. Manžel jej v tomto ťažkom období, kedy mala depresie, vôbec nepomáhal, len zhoršoval situáciu a nebol jej oporou. Všetko vyvrcholilo v apríli 2019, kedy ju vyhodil zo spoločnej domácnosti. Zbalil jej veci a zaviezol ju do Čadce, kde ju vysadil a povedal jej, že jej má plné zuby a nechce s ňou ďalej žiť. Od tohto obdobia s manželom v spoločnej domácnosti nežijú. Z manželstva pochádza plnoletá dcéra F.. Počas manželstva si zobrala 3 úvery na výstavbu ich rodinného domu v L., ktoré spláca sama mesačne spolu vo výške 480 €. Keďže ju manžel vyhodil zo spoločného domu, býva v dome svojej matky v Q.j. Životná úroveň jej manžela viacnásobne prevyšuje jej životnú úroveň, keď ona nemôže vyžiť zo svojho príjmu, nakoľko uhrádza úvery, ktoré si zobrala na výstavbu ich rodinného domu. Manžel jej momentálne ničím neprispieva.

3. Manžel sa k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu prostredníctvom právneho zástupcu dňa 19.02.2020, v ktorom uviedol, že je pravda, že s manželkou v súčasnosti spolu nežijú ako manželia v spoločnej domácnosti. Tento stav trvá od 20.04.2019, kedy sa manželka dobrovoľne odsťahovala zo spoločnej domácnosti do Q.. Po nezhodách, ktoré sa zväčšovali od roku 2018 a naďalej rástli, najmä z dôvodu vykonávania neúspešnej spoločnej podnikateľskej činnosti, a ktorá musela následne aj zaniknúť, zanikol aj náš vzťah. Nie je pravda, že úvery si vzala z dôvodu výstavby ich rodinného domu v L.. Vie síce, o ktoré úvery má ísť, i keď ich vo svojom návrhu nerozpisuje, avšak o žiadnej splátke vo výške 480 €, ktorú údajne mesačne platí, nemá vedomosť. Ma vedomosť iba o tom, že si vzala úver vo VÚB, a.s., a to výlučne z dôvodu nevyhnutnej potreby ich prežitia a preklenutia ich spoločnej nepriaznivej finančnej situácie, ktorá nastala po zániku spoločnej podnikateľskej činnosti, pričom im zanechala rozsiahle záväzky. Na mesačnú splátku tohto úveru vo VÚB, a.s., ktorú má manželka, pokiaľ vie, vo výške 405 €, jej pravidelne prispieval a naďalej stále prispieva sumou vo výške 200 € až 250 € v závislosti podľa jeho finančných možností v danom kalendárnom mesiaci. Na splácanie manželkinho ďalšieho úveru, ktorý si vzala od Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. (ďalej len PSS) na výstavbu spoločného rodinného domu od začiatku pravidelne mesačne platí celú sumu splátky iba on. Táto mesačná splátka úveru je v súčasnej dobe vo výške 320 €. Navyše platí pravidelne mesačne aj vlastný úver poskytnutý od PSS, ktorý si, ako aj manželka, vzal na výstavbu spoločného rodinného domu. Mesačne na tento úver pravidelne spláca splátku vo výške 185 €. Na manželkin a jeho úver, ktorý si takto každý jednotlivito vzali na výstavbu rodinného domu, platí spoločnosti PSS iba on mesačne sumu spolu vo výške 505 €. Ich spoločná dcéra, F. je v súčasnosti už plnoletá, takže osobnú starostlivosť manželky ako matky si už značný čas nevyžaduje. Keďže ešte stále študuje, pravidelne dcére dobrovoľne poskytuje mesačne sumu vo výške od 150 € až do 350 €, v závislosti od jeho finančných možností v danom kalendárnom mesiaci, a to od augusta 2019. Nevie o tom, či dcére tiež nejakou sumou pravidelne mesačne prispieva manželka. Jeho vyživovaciu povinnosť voči manželke nie je možné odvodzovať ani z dôvodu jej starostlivosti o spoločnú domácnosť a rozsahu tejto starostlivosti, keďže v spoločnej domácnosti už spolu takmer rok nežijú. Ak jej príjem nepostačuje na pokrytie jej výdavkov, je na mieste, aby sa snažila účelne zvýšiť svoj príjem. Návrh žiada zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

4. Navrhovateľka v replike uviedla, že manžel jej v minulosti neprispieval žiadnou sumou vo výške 200 € a túto jej začal posilať až po tom, čo podala tento návrh. Od 11/2019 jej prispieva sumou 200 € mesačne. Príjem manžela je podstatne vyšší minimálne trojnásobne, pokiaľ vychádza z tvrdení, ktoré uviedol v SMS správe, pričom jeho životný štandard je na omnoho vyššej úrovni, keďže zostal bývať v ich spoločnom rodinnom dome a ona sa musela presťahovať do rodičovského domu, pričom manžel využíva nehnuteľnosť, ktorú spoločne nadobudli za trvania BSM. Ich plnoletá dcéra síce študuje na strednej škole v R., ale vyžaduje jej starostlivosť. Keď nie je v škole, prichádza k nej domov, balí jej veci na internát, nabalí jej stravu, operie, ožehlí, všetko tak, ako sa patrí. Jej úverové zaťaženie, kde platí niektoré zo spoločných úverov, je taktiež vysoké a s prihliadnutím na jej mzdu nemôže ona všetky tieto prostriedky uhrádzať sama. Manžel jej ešte provokatívne zasiela SMS správy s tým, ako si varí guláš alebo kapustnicu na ich spoločnej záhrade a de facto sa jej vysmieva. Sumu vo výške 200 €, ktorú posielal, nepovažuje ako sumu manželského výživného, ale považuje to za splátku na úvery, ktoré boli zobrať za trvania manželstva.

5. Manžel v duplike uviedol, že dňa 16.10.2019 manželka podala návrh o rozvod manželstva, konanie je vedené pod sp. zn. 17Pc/15/2019 na X. Manželka sa zo spoločnej domácnosti rozhodla sama dobrovoľne odsťahovať do rodičovského domu, ktorý bol prázdny. Nijako ju z domu nevyhadzoval, ani ju k tomu nijakým spôsobom nenútil ani netlačil. Manželke nijako nebráni, aby sa vrátila späť do ich domu. Manželka sa po celý čas mohla a stále sa, samozrejme, môže do spoločnej domácnosti vrátiť, čím by ušetrila na cestovné do práce, aj na stravu, či náklady na bývanie. Myslí si, že dcéra je už dostatočne samostatná, o čom svedčí aj skutočnosť, že má vážny vzťah a priateľa, s ktorým trávi väčšinu jej času. To znamená, že plnoletá dcéra osobnú starostlivosť matky nevyhnutne nevyžaduje ani nepotrebuje. Od začiatku, od kedy si vzala úvery, jej platí, resp. jej posielal pravidelne peniaze na tieto jej záväzky voči bankám. Manželka zo svojho príjmu na tieto záväzky neplatí nič. Vie, že je schopná prestať splátky úverov platiť, preto tým na neho psychicky manželka tlačí, navyše už sa mu vyjadrila, že ak jej nebude platiť navyše sumu, ktorej sa domáha v tomto konaní, prestane uhrádzať splátky úverov, ktoré má a na ktoré jej posielal peniaze a peniaze si nechá pre seba, pričom tým priamo ohrozí ich nehnuteľnosť prípadnou exekúciou. Manželke naďalej pravidelne mesačne posielal peniaze na plnenie jej splátok úverov. I keď môže na prvý pohľad jeho mzda (cca 2150 € v čistom) pôsobiť nadštandardne, skutočnosť je taká, že po odpočítaní všetkých výdavkov spojených so spoločnou nehnuteľnosťou, jeho

a manželkiných záväzkov, výdavkov na dcéru, je jeho mzda v porovnateľnej výške ako manželkina. To znamená, že i keď sa to nezdá, ale reálne je jeho životná úroveň rovnaká s manželkinou.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov a oboznámením sa s listinnými dôkazmi týkajúcimi sa účastníkov konania (najmä príjmov a výdavkov) a rozhodol podľa nasledovných ustanovení zákonov:

7. Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

8. Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

9. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

10. Podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

11. Vyživovacia povinnosť medzi manželmi vzniká uzavretím manželstva a končí sa smrťou niektorého z manželov. Zaniká tiež právoplatnosťou súdneho rozhodnutia o rozvode manželstva, resp. o neplatnosti manželstva. Požiadavka, aby životná úroveň manželov bola v zásade rovnaká, je odôvodnená ich rovnakým postavením v rodine a vyplýva aj z ich rovnakých práv a povinností v manželstve. Zásada rovnakej životnej úrovne však neznamená mechanickú rovnosť medzi manželmi vyvodzovanú iba z ich zárobkov. Pre rozhodnutie súdu o výživnom medzi manželmi, kde pri určení súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, nestačí zistiť len osobné, rodinné a majetkové pomery manželov vrátane ich príjmov, ale treba zistiť aj konkrétnu mieru potrieb danú povahou práce, spôsobom života, zdravotným stavom každého z manželov, prípadne inými závažnými okolnosťami.

12. Uplatňovanie výživného medzi manželmi je možné aj v prípadoch, keď sú napríklad obaja manželia zárobkovo činní, schopní zabezpečiť svoje osobné potreby, avšak vzniká disproporcja v ich celkovej životnej úrovni.

13. V prvom rade súd konštatuje, že nezistil rozpor priznania výživného v tomto konaní s dobrými mravmi. Dobré mravy sú meradlom hodnotenia konkrétnej situácie zodpovedajúcej všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti v súlade so všeobecnými zásadami morálky demokratickej spoločnosti. Manžel vo svojom vyjadrení (č. I. 61) poukazuje na ustanovenie zákona o rodine, podľa ktorého výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi, avšak bližšie neuviedol, v čom konkrétne vidí rozpor s dobrými mravmi. V konaní nevyšli najavo žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali takému správaniu navrhovateľky, ktoré by bolo dôvodné hodnotiť ako správanie v rozpore s dobrými mravmi.

14. Účastníci tohto konania sú manželia, ich manželstvo bolo uzavreté dňa 01.01.2000 (sobášny list na č. I. 9). Z manželstva pochádza plnoletá dcéra Lívia. Aktuálne prebieha na X. pod sp. zn. 17Pc/15/2019 konanie o rozvod manželstva, pričom v čase rozhodovania o nároku navrhovateľky bol vytýčený termín pojednávania. V danom prípade neobstojí argumentácia manžela, že vzhľadom na prebiehajúce rozvodové konanie bude určenie výživného na manželku irelevantné, nakoľko aj v prípade, ak by už manželstvo bolo rozvedené, súd by pristúpil k určeniu výživného za obdobie od podania návrhu do právoplatnosti rozvodu.

15. Manželia nežijú od apríla 2019 v spoločnej domácnosti, kedy navrhovateľka opustila ich spoločný rodinný dom. Manželia mali rôzny pohľad na zánik spoločnej domácnosti. Manželka tvrdila, že ju manžel

vyhodil, zbalil jej veci a odviezol ju do U. Manžel tvrdí, že manželka sa dobrovoľne odsťahovala, on ju len odviezol do U., kedykoľvek sa môže vrátiť späť.

16. K uvedenej skutočnosti súd vypočul účastníkov, pričom dospel k záveru, že hoci manžel „fyzicky nedotiahol“ manželku do auta, ktorým ju odviezol do U., pod vplyvom predchádzajúcich skúseností s manželom zvolila odchod ako jediné vhodné riešenie, avšak toto opustenie spoločnej domácnosti nemožno považovať za dobrovoľné. Manžel sa aj sám v rámci rozvodového konania vyjadril, že v minulosti (od polovice r. 2015) obaja manželia požívali alkohol, bol v tomto období konfliktnejší a viac sa hádali. V tomto období býval občas zo zúfalstva a pod vplyvom alkoholu aj agresívny. Nikdy nemal v úmysle ublížiť manželke zámerne. Všetko to vyvrcholilo v apríli 2019, kedy v rámci hádky vzal cestovný kufor a začal baliť manželke osobné veci. Hoci pre agresívne správanie manželka trestné oznámenie nikdy nepodala, jedenkrát skončil manžel v CPZ-ke a bol na 10 dní vylúčený zo spoločnej domácnosti. Manželka v rámci aj len začínajúcej hádky zvykla na neho volať políciu.

17. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v odseku 16 možno konštatovať, že za daných okolností ďalšie spolužitie manželov nebolo možné a za týchto okolností nie je v záujme manželky ani návrat do ich spoločného rodinného domu, hoci manžel prezentoval postoj, že sa môže manželka kedykoľvek vrátiť.

18. Manželke preto vznikli náklady súvisiace so založením si novej domácnosti v Q.. Hoci mala možnosť pracovať v C. za 1.300 € v čistom, je potrebné zohľadniť aj skutočnosť, ktorá je všeobecne známa, že cena nájmu v C. a okolí je vysoká, preto nemožno manželke vyčítať, že uprednostnila prácu v U., sice za nižšiu mzdu, ale tým pádom aj s nižšími výdavkami na bývanie.

19. Pokiaľ sa týka starostlivosti o spoločnú plnoletú dcéru, tu súd musí dať za pravdu manželovi, že dieťa je už plnoleté (hoci chodí na strednú školu), takže nie je možné hovoriť o osobnej starostlivosti, aj keď matka sa o dcéru stará (varí, perie, chystá jej veci na internát a pod.), avšak takáto starostlivosť o deti je prirodzená rodičovská starostlivosť, ktorú rodičia zvyknú preukazovať svojim deťom, pokiaľ s nimi žijú v spoločnej domácnosti (často aj v situáciách, kedy deti už aj pracujú). Obaja rodičia sa podieľajú na výžive dcéry, otec posielal výživné na jej účet, matka (nakoľko žije s dcérou v spoločnej domácnosti), dáva jej peniaze podľa potreby v hotovosti.

20. Vo vzťahu k úverom, ktoré manželia majú, z konania vyplynulo, že navrhovateľka má 3 úvery vo VÚB a.s. (viď. č. I. 32-34). Tieto boli brané na zabezpečenie vybavenia domácnosti, ale aj na zabezpečenie finančnej existencie domácnosti/na preklopenie zlého finančného obdobia. Tieto tri úvery predstavujú mesačnú splátku spolu vo výške 428,11 €. Manželia tiež majú úvery v PSS, kde jeden úver brala manželka (mesačná splátka predstavuje sumu 320 €) a jeden manžel (mesačná splátka predstavuje sumu 185 €), brali ich z dôvodu výstavby ich spoločného rodinného domu. Tieto dva úvery v PSS spláca manžel. Na úvery, ktoré má manželka vo VÚB prispieva manželke sumou 200 € mesačne, a to od 11/2019.

21. Manželka pracuje v E. pričom za obdobie 05-09/2019 bol jej čistý príjem v priemere v sume 963,70 €. Nakoľko sa vrátila do svojho rodného mesta, dostala v prvej výplate bonus 500 €. V 03/2020 mala čistý príjem 845,15 € a v 04/2020 obdobne ako v predchádzajúcom mesiaci, t.j. cca 850 €. Príjem manželky je tak v priemere na úrovni cca 880 € mesačne.

22. K svojim výdavkom uviedla, že býva v staršom rodinnom dome, aby ušetrila za plyn, kúpila si nejaké drevo. Pokiaľ sa týka SIPA pôvodne mala 112,64 €, teraz jej to zdvihli na 116 €. Za cestovné platí 15 až 20 €, dobíja si kartu, záleží to od toho, koľko má služieb. Za vitamíny platí asi 20 € mesačne, nakoľko pracuje na internom oddelení, ktoré je infekčné, potrebuje si posilňovať imunitu. Má už len výdavky na stravu, ošatenie, hygienické potreby (cca 200 €), za telefón platí 30 € v priemere. Pokiaľ sa týka nákupu potravín, nakupuje potraviny pre obe, a to znamená pre ňu aj pre dcéru. Keď chodia na nejaký väčší nákup, tak je to suma aj 60 - 70 €. Pokiaľ sa týka plnoletej dcéry, tak tejto prispieje podľa toho, čo potrebuje, raz jej dá 20 €, raz jej dá 30 €. Na výživu dcéry tak vynakladá cca 100 € mesačne.

23. Výdavky manželky tak súd ustálil cca vo výške 860 - 910 € mesačne. Od tejto sumy odrátal 200 €, ktorou sumou prispieva manžel na úvery, ktoré sice brala manželka, ale boli brané za účelom uspokojenia potrieb rodiny. Manželka má tak mesačné výdavky cca 660 - 710 €.

24. Manžel bol v období 07-11/2019 práceneschopný a poberal dávky nemocenského poistenie v priemere mesačne vo výške 1035 € (viď č. I. 19). Od 11/2019 pracuje v spoločnosti W.. (viď č. I. 110), pričom jeho mzda bola odstupňovaná podľa mesiacov, pričom v čase rozhodovania súdu je jeho príjem 3.000 € brutto, čo v čistom predstavuje sumu 2.100 € mesačne. Vo výške mzdy je zohľadnená aj práca nadčas.

25. K svojim mesačným výdavkom uviedol, že platí úver v PSS, kde mal splátku pôvodne 210 €, teraz platí 185 €. Za manželku takisto spláca úver v PSS, pôvodne išlo o sumu 410 €, teraz je to suma 320 €. Manželke dobrovoľne prispieva sumou 200 €, dcére na výživné od 150 do 250 € podľa jeho možností (podľa dokladov doložených manželom v priemere prispieva na dcéru sumou 187,50 € mesačne). Za elektriku platí 105 €, za vodu a kanalizáciu 40 €, za komunálne odpady to vychádza nejakých 240 € ročne. Na vitamíny a lieky vynakladá finančné prostriedky v sume okolo 50 až 60 € mesačne. Na stravu, ošatenie, hygienu či kultúru vynakladá cca 300- 400 € a náklady na bývanie predstavujú 135,79 €. Pokiaľ sa týka jednorazových výdavkov vyplatil všetky dlhy a exekúcie, ktoré súviseli s nezaplatenými daňami za nehnuteľnosť (dve po cca 700 € a tretia bola vyplatená z nasparených finančných prostriedkov, kde si sumu strhol exekútor). Realizoval tiež platby za nedoplatky za vodu, to boli dvakrát tá suma 400 a 404 € (viď č. I. 146 a 147, platby boli zrealizované v máji 2019), bol tam nedoplatok za elektrinu, to bolo 451,77 € (č. I. 148) a následne tie tri platby, kde je poznámka „s.r.o.“, tak sa týkali spoločnej firmy (č. I. 149-151). V januári 2020 platil daň za dom, čo bolo platba okolo 480 € (č. I. 144).

26. Výdavky manžela tak súd ustálil cca vo výške 1500 € mesačne (vrátane sumy 200 €, ktorú posielala manželke na úvery vo VÚB).

27. Súd vyhodnocoval pomery na strane navrhovateľky a manžela komplexne, teda zohľadnil nielen výšku príjmov a výdavkov z hľadiska ich vyčíslenia, ale zobral do úvahy zdravotný stav oboch účastníkov, spôsob ich života, bytové pomery, aká je na jednej či druhej strane objektívna možnosť zvýšenia svojho príjmu, ako aj to, čo si ktorý z nich za svojej situácie môže nad rámec bežných nutných potrieb dovoliť uhradiť. Toto všetko je potrebné posúdiť pre vyvodenie záveru o tom, či je nutné priznať navrhovateľke výživné na dorovnanie životnej úrovne, ktorá má byť v zásade rovnaká, čo však neznamená mechanickú rovnosť, kedy sa dávajú do pomeru len „čísla“ na strane príjmov a výdavkov. Podľa všetkých týchto kritérií po zhodnotení zistení súd dospel k záveru, že životná úroveň navrhovateľky v porovnaní s úrovňou manžela je nižšia, a preto je potrebné túto nerovnosť vykompenzovať.

28. Manželka pracuje na oddelení, ktoré je považované za infekčné, preto potrebuje užívať vitamíny na posilnenie imunity. Manžel má diagnostikovanú Pankreatitídu a Crohnovu chorobu, s čím súvisia tiež výdavky na lieky. U oboch manželov súd tieto výdavky zohľadnil. Zdravotný stav manželov však možno vyhodnotiť ako dobrý vo vzťahu k výkonu zárobkovej činnosti, t. j. ani jeden z manželov netrpí takým ochorením, ktoré by spôsobovalo, že nie je schopný pracovať a dosahovať príjem.

29. Pokiaľ sa týka bytových pomerov, manžel je na tom lepšie, nakoľko zostal bývať v spoločnej nehnuteľnosti, ide o novostavbu rodinného domu, pričom manželka bola nútená zabezpečiť si po odchode zo spoločnej domácnosti bývanie, pričom býva v staršom rodinnom dome.

30. Na margo poznámky právneho zástupcu manželky, že manžel by mal mať nadčasové hodiny vyplatené a nie zahrnuté do mzdy, keďže v jeho prípade ide o klasickú pracovnú zmluvu, tu súd dáva manželovi na zváženie, či by si prípadne príjem nevedel zvýšiť aj takýmto spôsobom. V pracovnej zmluve má uvedený druh práce „Projekt manager v stavebníctve“. V ustanovení § 121 ods. 2 Zákonníka práce sú uvedené typy zamestnancov, u ktorých je možné dohodnúť, že práca nadčas sa zohľadní vo výške mzdy. Či manžel spadá pod kategóriu týchto „zamestnancov“, a teda či by práca nadčas mala byť zohľadnená vo výške mzdy, alebo by mala byť vyplácaná osobitne, sa súd osobitne nezaoberal a v tomto smere ani nevykonával dokazovanie, nakoľko na rozhodnutie o návrhu navrhovateľky považoval za dostatočné vykonané dokazovanie tak, ako vyplýva zo súdneho spisu.

31. Čo sa týka ostatného životného štandardu, v konaní nebolo sporné, že ani jeden z manželov sa nevenuje finančne náročnej záľube, u žiadneho z manželov nemožno konštatovať nadštandardné výdavky.

32. Po zohľadnení a vyhodnotení vyššie uvedených hľadísk súd dospel k záveru, že výživné žiadané navrhovateľkou je primerané, je dôvodné v celom rozsahu vzhľadom na zistené výrazné rozdiely v životnej úrovni účastníkov, kedy životná úroveň manželky je nižšia ako životná úroveň manžela, ktorý má vyššie príjmy. Pokiaľ sa týka sumy 200 €, ktorú manžel mesačne zasiela manželke, ide o finančné prostriedky na záväzky voči bankám, čo uviedol samotný manžel vo svojom vyjadrení a súd túto sumu zohľadnil v jeho výdavkoch. Výživné v sume 200 € je adekvátne pre dorovnanie životnej úrovne navrhovateľky, aby mala dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie svojich osobných potrieb nad rámec nutných výdavkov.

33. Súd určil vyživovaciu povinnosť manžela voči navrhovateľke počnúc dňom podania návrhu na súd, t. j. odo dňa 15.10.2019. Výživné je splatné mesačne vopred, preto splatné výživné za obdobie od 15.10.2019 do 30.06.2020 predstavuje sumu 1709,68 € (t. j. alikvotná čiastka za 10/2019 je 109,68 € a 8 mesiacov x 200 € = 1600 €). Vzhľadom na výšku dlžného výživného, ako aj s poukazom na skutočnosť, že manžel nemá úspory, umožnil mu súd nedoplatok na výživnom zaplatiť v mesačných splátkach po 150 € splatných spolu s bežným výživným.

34. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

35. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

36. Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

37. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Navrhovateľka ako aj manžel požiadali o priznanie náhrady trov konania.

39. Rozhodovanie o trovách konania v civilnom mimosporovom konaní nie je založené na zásade úspechu strán v konaní. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku nemá nárok na náhradu trov konania žiaden z účastníkov, okrem prípadu, ak s ohľadom na okolnosti prípadu považuje súd priznanie nároku na náhradu trov konania za spravodlivé. Súd existenciu takýchto okolností nekonštatoval.

40. Súd skúmal, či v predmetnom konaní je spravodlivé priznať niektorému z účastníkov konania náhradu trov konania. Navrhovateľka ani manžel dôvod, pre ktorý si uplatnili nárok na náhradu trov konania bližšie nešpecifikovali. Len samotná skutočnosť, že navrhovateľka iniciovala konanie voči manželovi a bola v ňom úspešná, nemôže súd považovať za okolnosť hodnú osobitého zreteľa pre priznanie nároku na náhradu trov konania. V končenom dôsledku konanie v tejto veci nevybočilo z rámca ostatných bežných konaní vo veci výživného plnoletých osôb, a to tak z hľadiska hmotného ako i procesného práva, preto nebol dôvod na priznanie náhrady trov konania žiadnemu z jeho účastníkov.

41. Súd tiež dopĺňa, že z príslušných ustanovení CMP upravujúcich konania vo veciach výživného plnoletých osôb nevyplýva účastníkom konania povinnosť dať sa zastupovať zástupcom. Preto vzhľadom na túto skutočnosť bolo slobodnou voľbou navrhovateľky (a rovnako aj manžela), jej vlastným rozhodnutím, či si zvolí zástupcu alebo nie.

42. Súd s ohľadom na uvedené skutočnosti rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania v súlade s § 52 CMP nepriznal žiadnemu z účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.
Odvolanie je potrebné podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, na Okresnom súde Čadca.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.